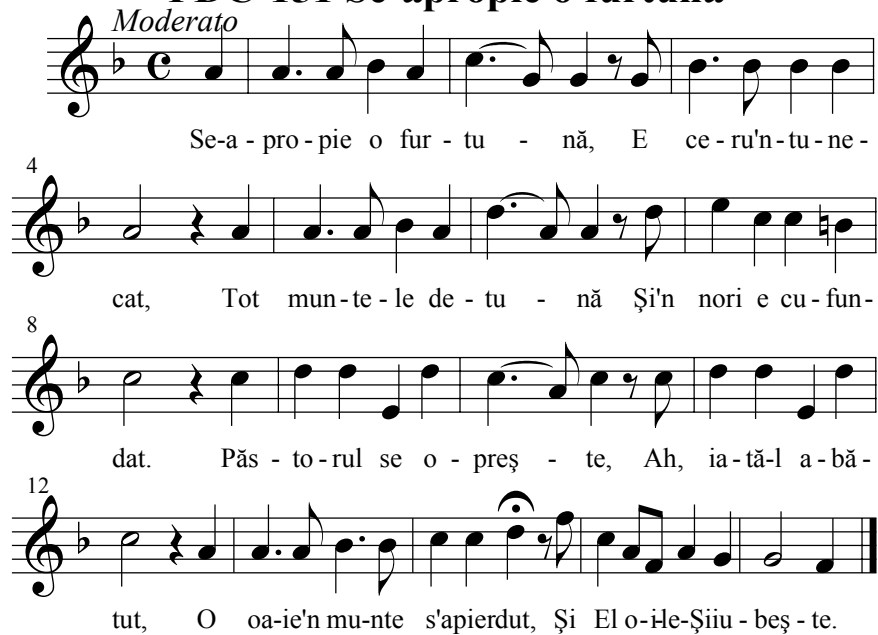

PDC-151 Se-apropie o furtună

Moderato

Se-a - pro - pie o fur - tu - nă, E ce - ru'n - tu - ne -
4 cat, Tot mun - te - le de - tu - nă Și'n nori e cu - fun -
8 dat. Păs - to - rul se o - preș - te, Ah, ia - tă - l a - bă -
12 tut, O oa - ie'n mu - nte s'apierdut, Și El o - He - Șiiu - beș - te.

1 Se-apropie o furtună,
E ceru'ntunecat,
Tot muntele detună
Și'n nori e cufundat.
Păstorul se oprește,
Ah, iată-l abătut,
O oaie'n munte s'a pierdut,
Și El oile-Și iubește.

2 Ah, unde mergi pe munte,
Păstor, Păstor duios?
Cine-ar putea să'nfrunte
Acest timp viforos?
Mă duc, Mă duc în pripă,
Căci muntele-i stâncos,
Ea poate în prăpăstii jos,
Să piară într-o clipă!

3 Furtuna-afară crește
Și sufl-un vânt turbat,
Dar ne'ncetat pășește,
Păstorul minunat.
Ah, a găsit-o'n fine,
Și-acum în brațe-o ia!
Tot astfel a te'mbrățișă,
Isus vrea și pe tine!